

1011 LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH · IZHAJA VSAKO SREDO

ŠTEV. 25

OLEPŠEVALNO DRUŠTVO V BERLINU

ZOPET NA DELU

MAHLZEIT!

Na Koroškem je lepo. Tam imajo vsega, celo pristnega »naprednega« voditelja koroških komunistov, gospoda Andreja Haderlapa imajo, ki vodi izredno močno stranko, kateri pripada skoro ena tretjina njegovih ožjih soročnikov! Med temi je predvsem gnädige Frau Haderlap in njegova petletna punčka, katero do sledno »najnaprednejšim nazorom« gospoda soproga vzgaja samo gnädige frau Haderlap izključno v nemščini — saj končno je slovenski jezik izrazilo »titističene«, in ga na deželnem vodstvu KPÖ y Celovcu celo nihče ne razume. »Sicer pa,« je dejal Herr Hader-hlapčič, glavno je,

V vzhodnem Berlinu je šlo kar zares, tam Rusov so sili do grla in čez. A Rusu dokazati tega ne da se, ker rad se na tujih livadicah pase.

S korejskim premirjem je spet homatijal V Ameriki kolnejo zdaj Sing Man Rija. Ujetnikom svojim je vrata odprl in s tem vse mirovne poskuse podri.

da prihaja iz vzhoda vse dobro, to je denar, zanj pa se že dobijo tudi drugje vsi potrebni rekviziti za kuro pitanja, ki jo Herr Hader-hlapčič pravkar izvaja — iz čisto konspirativnih razlogov — da bi ga celovški purgarji ne spoznali med svojimi! Mahlzeiti!

VENČEK JUNIJSKIH

Po Franciji išče vse — staro in mlado moža, ki bi upal sestaviti vlado. Na žalost pa tamkaj ni takšnih person, zato kar naprej nezaseden je tron.

Italija hoče pod svojo marelo dobiti tržaško okolico celo. Slovenci pa tamkajšnji trde so skorje in laške milijarde so kapljica v morje.

MALO ZGODOVINE oh italijanskih volitvah

Epirski kralj Pyrrhus je leta 279 pred našim štetjem pri Asculimu dobil veliko bitko proti Rimljanom, toda zmaga ga je stala težke izgube. Po bitki je ves žalosten dejal svojim ministrom: »Veste li, kako bodo potomci imenovali to zmago?« Ministri so seveda že takrat slabo odgovarjali iz zgodovine, zato jim je kralj pojasnil: »Potomci bodo imenovali to »De Gasperijevo zmago!...«

Rusi Bepo:

ZANESLJIVA POMA-GALA

Casopis goriškega nadškofa Ambrosia »Katoliški glas« bodo sedaj verjetno tiskali kar v italijanščini, posebno odkar je šla zadnja številka, posvečena volilni propagandi za de Gasperijsa, naravnost v Rim. Ta predlog so dali goriški Slovenci, češ, tako bo morda le kdo še bral ta list! — Sicer pa pravijo, da je ta časopis, če že pri volitvah nič ni zalegel, zelo dober skuhan v slani vodi proti glistam...

Nainove še egiptovske izkopanine ...

brc-brc:

DROBNA SREČA

Kaj je sreča, so se že dolgo trudili ljudje uganiti. Zato ni čudno, da so prav Rusi prvi prišli stvari do jedra — kot povsod! Ubrali so pot slovite »komparativne metode« in najprej ugotovili, kaj je »drobna sreča« — od drobnega napreja pa je vse ostalo seveda igrača! Zgodilo se je takole:

Neka ruska delegacija je obiskala Svico. Ustrežljivi Svicarji so jim razkazovali svoje pridobitve od modernih vlakov, higienskih stranišč (o katerih so pred časom tudi pri nas tako globokoumno razpravljali) pa

vse do visoko razvite industrije. Rusi so kimali in pritrdilno dejali od časa do časa:

»Harašo, harašo! Imate srečo — niste imeli vojne!«
Ko pa je bilo teh razkazovanj preveč, je dejal neki član ruske delegacije:

»U vas harašo, u nas tože harašo! Mi imamo tudi srečo, le da ji mi pravimo »drobna sreča!«

»Drobna sreča?« so se začudili Svicarji. »Kaj pa je to?«

»Vot! Zamislite si! Ura je dve po polnoči, vse spi. Tedaj pa prihrumi pred

niso, kjer stanujete, avto. Zavore zahreščijo, slišijo se moški glasovi, topotanje škornjev po stopnicah. Vsi vemo takoj: NKVD! Nenačdoma na vaših vratih močno ropotanje, razbijanje: »Odkrivajte!« — Pred vrati stoji NKVD! Eden med njimi vas vpraša: »Stanuje tu Ivan Porfirjevič Spokojnikov?« — in vi mu odgovorite: »Njet, tavaristi, eno nadstropje višje!« — Vot, golobčki, to je »drobna sreča!«

Od tega odkritja naprej pa ni več prav nikaka genialnost povedati, da je drobna sreča na primer tudi:

za Čeha, če najde v starem zavitku še košček sladkorja,

za Poljaka, če so dobili ministra, ki je Poljak,

za Romuna, če dobi na nakaznico 1 deciliter bencina za vžigalnik,

za Italijana, če brezplačno sanja o Trstu,

za Francoza, če zve, da je končno sestavljena vlada,

za Američana, če je McCarthyjev komisar na dopustu,

za Korejca, če je odložen 6.892-ti sestanek za sklenitev premirja itd. itd.

NOVI LETNI ČASI

»Franček, naštej mi letne čase.«

»Tovariš učitelj, letni časi so: pomlad, jesen, zima.«

»Kaj pa poletje?«

»Teга pa, kot vse kaže, ni več!«

Stef:

„Klanjam se!“

Zadnjič sem zaman iskal povsod olje. »Nimamol« je bil lakonski odgovor v različnih variantah povsod, kjer sem vprašal. Potem sem srečal Janeza. Potožil sem mu svoje težave z oljem. »Ne znaš vprašati, mi je vljudno pojasnil. »Pojdi, greva skupaj!« Zavila sva v prvo trgovino. »Dober dan!« »Zelite, prosim?« Janez se je hudo-mušno nasmehnil brhki prodajalki: »Ne vem, če boste imeli...« Potem se je obrnil k meni in dejal: »Excusez moi, please! Pri tem me je rahlo dregnil s komolecem v rebra.

»Imate morda salamo?« Lepa prodajalka se je zbegala: »Tako vam prinesem...« Odhitela je k pul-tu na desni strani, toda prijatelj jo je prehitel: »Če dovolite, bom sam pogledal.«

Od nekod je prihitel poslovodja. »Klanjam se!«

Prijatelj je izbral: »Nimate nič boljšega?« Lepa prodajalka je rdela od sramote. »Samo to,« je komaj slišno zajeceljala. »Hm, kaj pa si imate?« Smehljaje se je obrnil k meni: »Cheese, please?« Jaz sem zaničljivo zmrdnil z nosom: »Cheese? Thank you!«

Poslovodja je poskočil. Kmalu je bila pred menoj gora marmelad in džemov. Prijatelj je zaupno pošepetal: »Džemov ne žre, mrcina!«

Jaz sem pohajal ob pul-tu, ogledoval stvar, vohljal in zmrdoval z nosom. Kako se bova sedaj izvlekla iz te godlje?

Prijatelj je mršil čelo. Pogled mu je plaval po policah. Potem je ves zasijal: »Halo! Imate jajca! Ne? Skoda! Kaj pa zavito šunko? Tudi ne? Kje, nasproti Uniona bi lahko dobil? O. K.! Hm, samo malo olja bi rabila... Takole pol litra, da bi lahko sevrla jajca in šunko na njem! Res bi lahko dobila? Ampak steklenice nimava s seboj... Plačam kavčijo, če želite...«

Krepko me je kresnil po rami: »It does not matter... All right!« In ko sva

zapuščala trgovino, so se nama klanjali vsi do zadnjega vajenca: »Klanjam se!«

Do večera sva imela že tri litre olja. Prima, namiznega!

Pa naj še kdo reče, da niso pametni tle tečaj angleškega jezika! Kako krasno doni ta blagovne- neči:

»Klanjam se!«

NEKDO, KI IMA KORIST OD ČESKE PREHRAMBENE POLITIKE...

KOS

Radijska slušna igra: ... in pravkar slišite rjovenje mogočnega leva!

KONTRAST (za tujce po obisku v Jugoslaviji)

— Očka, kaj je to »kontrast?«

— Tja, kako ti naj povem? Na primer, ko sva zadnjič bila v Jugoslaviji, me je carinik na meji tako ostro gledal, da so me kar jetra bolela. V Ljubljani pa se mi je natakar zopet tako klanjal, da si je skoro hrbtenico zlomil! Vidiš, to je kontrast!

TEREMTETE

»Gromska strela, Lajoš! Zdaj se je pa začelo! Še ne veš? V Ukrajini so aretirali tri birokrate. Zdaj bo gotovo tudi pri nas mnogo boljše...«

»Ti si rojen bedak, Pišta, ali pa ti je plesnil Rakoši posolil pamet s soljo svetega Kominforma! Povej mi vendar, kako so se le odločili, katere tri birokrate bodo najprej aretirali?«

»Lajoš, govori resno! Rakoši je že pameten človek! Saj vidiš, da nima nič več las na glavi. On je velik!«

»Velik, Pišta! Zele velik! Pri nas mu je lahko biti velik, čeprav je prtilikavec. Pri nas pravimo, da je velik človek tisti, za katerega napake smao odgovorni mi vsi, za uspehe nas vseh pa samo njega hvalijo!«

»Lajoš, že zopet govorijo o neki mirovni ofenzivi. Kakšna reč pa je to pravzaprav?«

»Veš, Pišta, to je tako, kot če pred podpisovanjem korejskega sporazuma o premirju začno Severnokorejci in Kitajci z največjimi napadi zadnjih dveh let...«

»Ti, Lajoš! Včeraj smo dobili v tovarno novega sovjetskega instruktora. Ne bom pretiraval, če ti povem, da je to človek, za katerim se lahko skrrije deset naših.«

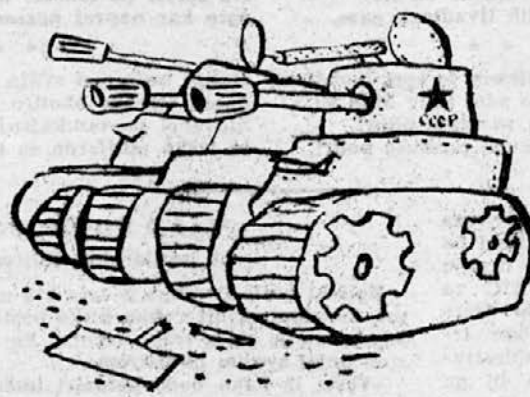
»Je tako marljiv in vesten?«

»Kje pa, tako debel je...!«

Tass javlja iz Berlina

Teščica angloameriških plačancev je demonstrirala.

vendar so množice miroljubnega prebivalstva stale proti njim.

Zavladalo je normalno stanje in celo se s povečanim tempom nadaljuje.

KRAJNSKI PROBLEM

Most čez Savo pri Kranju je še vedno brez električne razsvetljave. V zvezi s tem smo zvedeli iz zanesljivih virov, da na mostu razsvetljava pravzaprav sploh ni potrebna, saj Sava pozna tudi v temi prav dobro svojo pot.

Prodamo. Po ugodni ceni prodamo še dobro ohranjen spominček na zlato dobo nemške okupacije. Ponudbo pošljite na »Bäckerei Kri-schak« — Kranj. Bivši kulturnobudovci imajo pri nakupu 50% popusta.

Preklic. Ni res, da imamo na Gorenjskem deželo tisona čerih jezer, kot so to na alarmanten način sporočile nekatere inozemske časopisne agencije. Res pa je, da imamo pri Mekinjah celo tisočerih mlak. Na to redko prirodno znamenitost še iz Valvasorjevih časov opozarjamo zlasti vse tujce z lastnimi avtomobili. — Spremnstvo rezervnih zračnic, ostalih avtomobilskih delov in potrdila o socialnem zavarovanju je obvezno. Pridite kmalu, kajti v bližnji bodočnosti se nam obeta — lepo vreme.

NERGAC
NA KVADRAT

Dva kmeta iz okolice Radovljice sta se takole pomenkovala:

»Hej, Jaka, kdaj pa bova šla nad koloradarja?«
»Ti lahko greš takoj, jaz pa ne pojdem vse dotlej, dokler ne bo občinski odbor pred cerkvijo razglasil, da moramo vsi kmetje obvezno pregledati svoja krompirišča. Bom vsaj videl, če je pri nas še kaj demokracije...«

In naslednjega dne, ko so pred cerkvijo prečitali odlok občinskega ljudskega odbora:

»Jaka, danes pa bova šla nad hrošča, kaj?«

»Ha, ha, ti kar pojdi, jaz pa ne grem! Pri nas je demokracija, zato mi tu pred cerkvijo že ne bodo več ukazovali, razumeš!«

Moderna Ljubljana

MODERN EN ELEKTRICNI DROG OB MODERNI GALERIJI

LJUBLJANSKE

ALI ZE VESTE?

... da je Nergačev Tone nedavno ugotovil, da je ženska morala pri nas silno padla, ker v naših časopisih tako malo piše o posilstvih?

... da bodo konkurenca Tivolija, vrtiljaka, kopališč ob Savi, ukinitve otroških doklad in nove takse popolnoma uničile ljubljanske nočne lokale?

... da se je naše časopisje v zadnjem času zelo popravilo, ker je sedaj vložena dnevno povprečno le po ena tožba zaradi razžaljenja časti proti njim?

... da je pred nedavnim vstopil v eno ljubljanskih kavarn znan slovenski literat in zaklical: »René Verité — kje so tvoja dekleta od sindikata?«

VSE O PRAVEM ČASU

— Slovenci smo narod muzikantov! je vzkliknil navdušeno neki rodoľjub.

— Da, posebno od polnoči do treh! je vzdihnil nato neki tujec, ki je spal v bližini enega naših mnogih gostinskih obratov, ki skrbiijo z gromoglasnimi godbami za nočni mir in pokoj.

ŽALOSTINKA IZ MOST

Stoji ured' ceste hišica, ki se podreti sploh ne da.
»Če loh'k stuji ljubljanski grad, zakua b' b'li u Mostah mi udzad?«

HUDA PRAVDA

(Brez haska za kupce)

Rumena, rdeča, bela in zelena
»Rogaška« je pijača zaželena.
Ljubljanski »Cockit« to ne gre v glavo, zato začela bitko je krvavo.
In zdaj se pravdajo, hudo jezijo, dokaze zase stresati hitijo...
Ob pravdi pa smo kupci misli ene: Obema znižali bi raje — cenel!

MONOPOL

Uboaga poezija, če talent domišlja si, da je postal patent!

LJUBLJANSKI
PRIVIDI

Nedavno tega je nekoga Bežigradjana skoraj zadela kap. Ko je prišel do železniških zapornic na Titovi cesti — so bile namreč zapornice dvignjene. Možak je v trenutku padel v nezavest in grozila mu je huda možganska kap, pa so bile k sreči potem, ko je zopet odprl oči — zapornice že spuščene!

PRVI PRISELJENEC
V LJUBLJANO

ki nima skrbi za stanovanje

VELIKA IZBIRA

V Ljubljani imajo direktorja, ki je imel pod streho vse mogoče štofe — razen raševinastega. Tega pa bo zdaj dobil!

**HAJKA
ZA SPECIALISTI**
Direktor podjetja »KODAJŠ« je v hudih skripcih:

»Zdaj pa je res že skrajni čas, da izpuste našega blagajnika Ociganoviča iz aresta. Fikslaudon, nekoga moramo iztakniti, ki bo znal najti špranje v teh novih gospodarskih predpisih, če ne bomo ob ves profit.«

Toda tovariša direktorja je naglo potolažil nabavljáč Kradič:

»Gospod direktor, prihodnji teden pride po triletnem študiju iz zapora moj brat. Zdaj gotovo ne bo več tako neumen, da bi se dal ujeti! On bi bil pravil!«

HIPERSODOBNA

Alkviziter: »Hudiča, prej ste mi rekli, naj pridem pozneje, zdaj me pa mečete ven!«

Direktor: »Prej vas nisem utegnill!«

AVTOKRITIKA

»Kako neznosno nekaj tu smrdil!«
nekdo je nos zavihal strogo.
Ko pa je dvignil lastna nogo,
je videl: na podplatu smrad ležil!

PRODAJALKA

»Strankam strežeš kot odsotna...«
»Strašna bol me v grlu davi...«
»Kak' se tej bolezni pravi?«
»Plača manj kot stoodstotna!«

DEFINICIJA

Naši dedje so dejali:
»Ta je star kot Abraham!«
Zdaj bi z glavami majali:
»Star kot — filmski je program!«

TIHO, BREZ BESED

(Prosto po Zupančiču)

Tiho, brez besed
hodim s to skrivnostjo
med ljudmi.
In nikdó ne ve, ne kje,
in nikdó ne ve, kako
olje se dobi lahkó...

To pač veš le ti,
to pač vem le jaz,
da ne veš ne ti,
da ne vem ne jaz,
kaj, ko se zmračil,
ko spustiš roló,
notri se godi.
Ko od tebe grem,
aktovko imam,
kaj v njej tiči?
Tega ne povem...

KRONIKA

Piše Jožek Cebulica, pionir!

V STUDENCU

kjer sva bila z mamo večeraj na izletu, imajo zelo hudega in energičnega župnika. S smrtnim grehom, peklom, vicami ter nebesi zna tako žonglirati kot tisti »popularni giumači« iz Beograda, ki so s svojo »veselo pozornico« na prav zaostren način »zabavali« prebivalce na Pivki. Moji mami je gospod župnik rekel, da bo njena duša na vekomaj trpeia, samo zato, ker me je poslala na kulturno prireditev namesto v cerkev! Meni je pa zagrozil, da bom prav gotovo zaradi tega prišel v pekel. Priznam, da mi je bilo spočetka nekoliko tesno pri srcu, kajti življenje med peklenščki je na koncu vseh koncev le nekoliko neprijetna zadeva, toda še isti večer sem se krepko potolažil, ker sem na oglasni deski pred našim kinom bral velik napis: »Pekel je razprodan.«

V BREZICAH

sem prišel kljub svoji prvošolski učenosti v precejšnjo zadrego. Ustavil sem se pred izložbo neke trgovine, v kateri je bila razstavljena steklenina. Toda med steklenicami, kozarci in vazami sta se tako dostojanstveno sprehajala dva lepo rejena ščurka, da navezadnje res nisem vedel, ali prodajajo v trgovini steklenino ali pa — ščurka.

TRDA KOŽA

»... razumeš, bil sem tako besen nanj, da bi ga najraje zadavill in sem mu dejal, da je fakir, lopov, prevarant, osel, idiot, reacionar — in se ta strela niti zmenil ni za vse to!«
»Nemogoče!!!«
»Seveda, pozabil sem, da je mož nogometni sodnik.«

POMOTA

»Gospodična, kako vam je ugajal Chopin?«
»Fant krasno pleše. Samo jaz sem ga imela za njegovega brata!«

Ljubljanski strahovi

... all učinki fizikalnega zakona, da se pri padcu v vodo valovi širijo!

V pričakovanju pasjih dni...

— Ze daj časa je 10-
Eli, da živi prav pasje
življenje, sedaj pa...

— Veš... rad bi te vprašal, dragi moj... saj
veš — še vedno imam na razpolago kakšnega
od tistih ljubkih psičkov, ki nam jih je pred
pol leta podvrgla naša Asta, morda bi ti hotel
kakšnega...?

BESEDE...

— Prav, kupim ti
psička, toda pod pogo-
jem, da te ncsnaga ne
boš imel v hiši, temveč
samo sunaj, na dvorišču!

— Veste, v začetku smo imeli težave z njim.
Sedaj pa smo si že uredili. Pes dela, kar on
hoče, mi pa tudi...

IN DEJANJA!

— Venomer via-
liš psa po stano-
vanju, otrok pa
joče, ker mu ga ne
daš...

— Kako bi me naj zo-
pet spoznal? Saj ga sploh
nisem nikoli poznal...

— Mi imamo sicer psa, toda
ta je strašno priden. Nikomur
ne stori nič žalega!

— Veste, Fifi ni prav nič izbircen,
prav vse je: telečja jetra, dunajski
srezek, prekajeno ribo, jajčno jed...

— Kolikokrat ti naj še povem, ga
mi je ljubše, če si prinesem pipo
sam!

-ECKO:

ZGODBA O IGNORANTU

(Primerna za vsak čas, celo za naš!)

»Ti, Peter, ne boš nikoli ničesar dosegel! Ti si po-
poln ignoranti! Pet let te že gledam in še vedno ne
obvladaš nepravilnih latinskih glagolov! In enajstega
speva iz Virgilla tudi ne znaš na pamet! Enkrat za
vselej ti povem, Peter, iz tebe ne bo nič! Razumeš?»

Kako je kričal na Petra profesor Klada in delno je
imel celo prav. Peter res ni poznal vseh tajnosti ne-
pravilnih latinskih glagolov in enajsti spev iz Virgilla
mu je šel celo naravnost na jetra...

Zato je Peter imel velike težave in vsako leto po-
navljajni izpit iz latinščine. Tako da se je Peter tisti
čas, ko so se njegovi tovariši kopali, plazili po hribih
ali lazili za dekleti, doma gullil in klel na žive in
mrtve vse nepravilne glagole in Virgilla in Klado in
še marsikaj.

»Peter!« mu je dejal Klada celo po maturi, »iz vas
ne bo nikoli nič, vam povem — še vedno ne obvladate
nepravilnih glagolov, da o Virgilu sploh ne govorim!
Za vas je najbolje, presedajte na suštarijo!«

Peter pa je preklel še enkrat nepravilne glagole,
Virgilla in Klado, od katerih so nekateri čisto po ne-
dolžnem prišli v tako nemilost pri njem ter šel stu-
dirat tehniko.

Petnajst let je minilo kot bi mignili!

Po petnajstih letih pa se zopet srečata profesor
Klada in Peter.

»O,« je dejal Klada, »glej ga no, glej, Petra, anti-
latince! Kaj pa kaj delate? Ali ste kje v službi? Kako
je kaj z vami?«

»Dobro, dobro, gospod profesor,« je dejal Peter.
»Končal sem tehniko in sedaj sem tehnični vodja te
tovarne. Veste, mnogo dela imamo...«

Ko je Klada šel dalje po cesti, je nevarno majal
z glavjo:

»Kako? Tehnični vodja? Pa še v tako veliki to-
varni? Nemogoče! Kaj takega! Pa bi prisegel, da še
vedno ne pozna vseh nepravilnih glagolov, da o Vir-
gilu sploh ne govorim! Moj bog, saj pravim, takšni
časi, takšni časi...«

FILMSKI KOTICEK ZA DIJAKE

(Filmi, primerni samo za mladino!)

Slaba ocena	—	Grenki križ
Dvojka	—	Ne zapusti me
Trojka	—	Beli sen
Štirica	—	Sanjala sem o raji
Odljučna ocena	—	Daleč je sonce
Sepetanje	—	Glas drugega
Solsko leto	—	Parada izgubljenega časa
Dijakinje	—	Dekleta za rešetkami
Roditeljski sestanek	—	Pekel je razprodan
Solska ura	—	Ne poj mi žalostnih pesmi
Nedelja	—	En dan življenja
Srečanje s profesorjem v baru	—	Intermezzo
»Spricanje« šole	—	Mamljiva nevarnost
Citanje »PP« med poukom	—	Prepovedane igre
Repentni	—	Sužnji preteklosti
Odmor	—	Džungla na asfaltu
Solska naloga	—	Panika
Ukor	—	Ustreljen ob zori
Profesor latinščine	—	Frankenstein
Razrednik	—	Veliki diktator
Redovalna konferenca	—	Ali Baba in 40 razbojnikov
Konec šolskega leta	—	Veliko pričakovanje
Maturantje	—	Njim pripada slava
Valeta	—	Napolnimo čašo
Počitnice	—	Povratak v življenje

SAMO VIDEZ JE TAK

Veliki komik Grock se je nekoč peljal v vlak in
nekim gospodom ki je v razgovoru večkrat namigoval
na gledališče, na igralce in podobno. Ker pa je bil mož
razen tega zelo duhovit, ga je Grock vendarle vprašal:
»Oprostite, morda ste tudi vi gledališki igralec ali
komik?«
»O ne!« je odgovoril ta. »Jaz samo tako neumno
izgledam!«

MEHKO IN TRDO

Dvorna kapela Ludvi- tudi vsi ostali
ka XIV. je zalgrala nekoč Po koncertu je kraj de-
na dvorni prireditvi novo jal vojvodi de Gram-
skladbo takratnega mod- mountu:
nega skladatelja Lullyja: »Kako se vam je zdel
»Miserere«. Kraj, ki je »Miserere?«
ljubil teatralčne stvari, je »Sire, izredno mehka za
ob igranju pokleknil in za uho, toda neverjetno trd
njim so morali poklekni za kolena!«

BESEDARJU TRESKU

(optiku)

Kot vidim, ljubiš optične primere, zato dovoli mi, naj — brez zamere — še jaz primero eno ti postavim, morda v »Besedi« s tem se še proslavim. Če bi za pamet kdaj nosili stekla, (to misel tvoja pamet je izrekla) bi ti, ki bil si vedno kratkoviden, postal s predlogom svojim le previden. Po tem predlogu, ki je bistroumen, prej kratkoviden, bil bi — kratkoumen!

CASTNA BESEDA

Nekoč zaradi nje so se dvobójevali, zdaj z njo samó zabavajo se v puhli šali.

KOLESA TEME

Pošastno kolesa temé se vrtijo, a mnogi gledalec kljub hrupu le — spijol!

DARILO

Besedarjem za pasje dni, odoustke krepke Bor deli.

— Ali ne moreš tako kot ostali možje, priti prepozno b kosilu?

EDMOND ROSTAND IN BOGATAS

Neki novopceeni baron, ki je bil zelo bogat, se je spoznal s francoskim pisateljem Edmondom Rostandom in ga povabil na svoj dom. V njem je bilo vse dragoceno in razkošno. Vsa palača je blestela v zlatu in marmorju. Bogatin je pokazal Rostandu vse sobe in nazapled rekel:

»Vse to sem ustvaril s šestimi milijoni frankov.« Rostand je molčal in se kmalu od njega poslovil. Cez nekaj dni je bila krstna predstava njegovega »Cyrana de Bergeraca«. Uspeh je bil neverjeten, nepopisen. Med drugimi je prihitel k njemu tudi njegov bogati znanec in mu čestital k uspehu. Tedaj se mu je Rostand zahvalil in z nasmeškom dejal:

»Vidite, jaz pa sem prav vse to ustvaril s štiriindvajsetimi žrkami.«

— Jaz pa te mislim, da si nekaj morala zamešati...

VSAK PO SVOJE

NASVET

Ce zmanjka ti invencije, prijatelj, samó z diskusijo ne boš postal pisatelj!

SREČA

No, k sreči je umetnost našla novega mecena! Mecen velikodušni njen — reklama je cenena.

-ečko

Pep Juntez:

SATANAS ACADEMICUS

(Mojstru dr. Alojziju Gradniku)

Spet nekaj je ljudi med blažene prištetih; med njimi iščemo zastoj! Vas, ki ste peli in po mnogih letih dobili — komaj božji lon.

PESNIKU

Z Raztrganci in Hudo uro je začel, se pri Blažonovih je streznil, nato o Vesni in Jezovih je zapel, nazadnje pa vse vkup v Temó pogreznil.

Slabi prijatelji in dobre knjige

Kdor ima mnogo knjig, ima tudi mnogo prijateljev — takšnih, ki si te knjige sposojajo. To je dejstvo! Nekoč sem odkril v antikvariatu knjigo, ki sem si jo že dolgo dolgo želel. Ves srečen sem jo prinesel domov. Pol ure kasneje je pozvonil moj stari prijatelj Peter.

Z rislim očesom je opazil komaj kupljeno in tako dolgo zaželeno knjigo:

»Krasno! Ze dolgo si želim dobiti to knjigo! Mi jo posodiš? Seveda! Jutri ti jo vrnem!«

In ga že ni bilo več — navzlic vsem mojim ugovorom, da še sam knjige nisem prečital in da sem jo komaj kupil!

Cez tri dni sem ga srečal:

»Veš, nepredviden obisk sem imel, saj razumeš! Toda danes zvečer jo prabrem. Odpovedal sem samo zaradi tega partije taroka, bogami!«

Ko pa sem po šestih tednih prišel k njemu, mi je padel okrog vratu:

»Prijatelj — bodi človek! Jutri se peljem na dopust — ali mi lahko pokvariš dopust s tem, da ne bom prebral te krasne knjige? Ne, seveda ne! Hvala ti!«

Tako je šel Peter na dopust z mojo knjigo vred. Z dopusta je prišel sam, brez knjige. Na dopustu je srečal neko tovarišico Marijo — zelo čedno, brez dvoma — no in ona si je tako zaželela prav to knjigo! Ali je mogoče odreči na dopustu željo tako čedni tovarišici? Ne, kajne da ne!

Poiskal sem to tovarišico Marijo. Res je bila čedna — zelo čedna celo! In tudi zelo ljubezniva je bila z menoj. Šla sva v kino, potem še v kavarno — sploh je bilo zelo prijetno. Toda — moje knjige ni imela več. Posodila jo je svojemu šefu, doktorju Janku. Saj veste — šefu se pač težko kaj odreči!

Cez nekaj dni sem obiskal doktorja Janka. Bil je prijazen človek. Povabil me je zvečer na partijo šaha v kavarno in za izgubljene partije sem moral plačati sedem kav, štiri brizgance, škatlico cigaret in garderobo. Drugače pa je bil doktor Janko zelo zabaven človek — zlata duša. Le knjige ni imel več.

»Poznate našega slavnega književnika Silvestra Lima? Ne? No, potem vam verujem!«

Ni povedal, kaj mi veruje — le knjigo je posodil njemu. Slavnemu književniku Silvestru Limu! Da! Stanuje tam in tam in je silno izobražen človek! Brez skrbi da sem lahko, mi je dejal doktor Janko, brez skrbi in je za slovo pobral še moje vžigalce.

V meni pa se je nabrala nekakšna čudovita trma. Trmasta misel, da moram in moram priti na vsak način do te svoje knjige! Na vsak način!

Kmalu nato sem se oglašil pri slavnem književniku Silvestru Limu. Tudi on me je prijazno sprejel, me peljal v sobo in najprej sem moral štiri ure in pol poslušati, kako mi je bral nekaj svojih zadnjih pesmi. Objavil še ni sicer nobene — žal mu je zanje, kot otrčel so mu, je dejal in preden sem lahko omenil svojo knjigo, je minilo pet ur in tri četrt. Končno mi je uspelo, da sem mu skočil v besedo in povprašal po moji knjigi!

»Oh! Saj sem slutil! Moja teta — moja teta!«

Kaj je slutil, nisem zvedel nikoli. Toda meni je bilo glavno, da sem zvedel, kdo ima knjigo — dokler pa sem zvedel še za naslov te literarne tete, sem potreboval vendarle še poldrugo uro. Potem sem lahko odšel.

Toda ko sem čez nekaj dni obiskal to literarno teto, mi je odprla vrata neki v črno oblečen zmaj.

»Oprostite, prihajam zaradi neke izposojene knjige...«

Nisem imel časa povedati kaj več.

»Tukaj ni izposojevalnica knjig, mladi mož! Če si hočete izposoditi kakšno knjigo, pojdite v knjižnico!«

Bums — in vrata so se zaprla tako, da so se zamajali temelji! Tokrat sem obupal. Nad knjigo, nad svetom, nad prijatelji!

Tako je bilo. Po dobrem letu dni sem našel slučajno v mestu starega znanca, ki sem ga poznal še iz šole. Povabil me je na kavo domov — pred kratkim se je priselil iz Bosne, kjer je delal več let.

Ponosen mi je pokazal svojo knjižnico. In prav na vrhu, nad knjigami, je ležala moja tako dolgo iskana in tako zaželeno knjiga. V trenutku mi je šla vsa kri v glavo. Mir, moj fant, sem si dejal, ne izgubi živcev!

S trepetajočimi rokami sem jo tako, kot mimogrede, prijel in pogledal. Da, bila je tista, spoznal sem jo po vezavi — še cena je bila na njej in izrezan ogel tam, kjer se je podpisal eden od njenih nesrečnih bivših lastnikov. Znanec je pogledal knjigo:

»No, dal Nekakšna dolgočasna zadevsčina! Če bi jo rad, ti jo posodim! Tudi sam sem si jo nekoč nekje od nekoga sposodil, pa ne vem več od koga; tam v Bosni, saj veš! Sicer pa, veš, če jo hočeš, ti jo sploh podarim! Prav zares ti jo podarim!«

Kako sem takrat prišel domov, ne vem. Vem samo to, da sem prijatelja Ivana, ki je prišel tisti dan k meni in si hotel to knjigo sposoditi, vrgel skozi vrata z glavo naprej.

No, pa ni takšna škoda. Imam sicer enega slabega prijatelja manj — pač pa eno dobro knjigo več!

VPRASANJE

— Oprostite, tovariš, ali berete časopis, na katerem sedite?

NEPREDVIDENE NEVARNOSTI

Gledališkega igralca in kritika Kurta Götza je vprašal mlad skladatelj:

— Kako vam je ugajala moja nova opera?

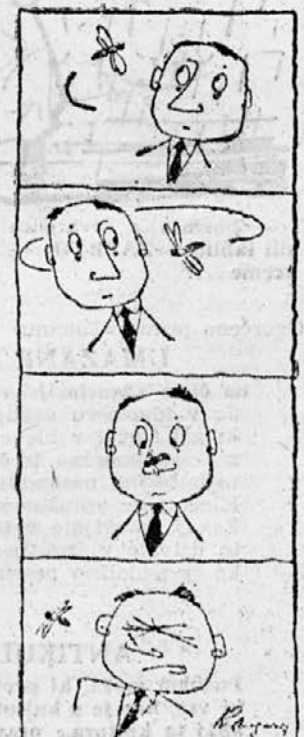
— Zelo! Samo v zadnjem dejanju je ena vaša lastna melodija, ki ograža ves uspeh!

Raziskovalec se je vrnil z dolgega potovanja po lju-dožrskih krajih. Pri slavnostnem kosilu so ga posadili poleg zelo odlične, toda še bolj vsiljive dame, ki ga je ves čas vpraševala vse mogoče stvari:

— Ali je res, da so potovanja h kanibalom tako zelo nevarna?

— O, gospa, seveda, pri njih ste z eno nogo vedno na jedilnem listu!

ZGODI SE

Razmere na celjskem rgu so se v zadnjem času popolnoma amerikanizirale. Cene so sicer res še nekoliko višje od ameriških, zato pa je bilo v nedeljo prav zabavno gledati, kako je neko podjetje na ameriški način odpeljalo več kosar češenj, ki so zaradi neameriških cen zgornje ter postale neužitne. Zivela konkurenca!

Dela pri prezidavi mrtvašnice na našem pokopališču so še vedno v svojem elementu, to se pravi — v polnem mrtvilu, kar se z ozirom na blagoslovljeno okolje pravzaprav tudi spodobi, saj bi utegnili zaradi prevelikega hrupa na gradbišču nekateri mrljici izgubiti živce. Celjska bolnica je pa že tako prenatrpana!

Zadnjič, ko sem navijal svoj stari radio, sem zaslišal iz Laškega obupne SOS klice na pomoč. Laščani so nujno zahtevali, naj jim kdo vendarle zgradi javno stranišče, sicer se bodo še tisti maloštevilni gostje, ki so sploh prišli, izgubili v.....

Cefizelj, I. r.

MODERNE SOJENICE

Rodil se mi je sin. Srčkan, krepak sinko, veselje ga je pogledati. In ker sem bil radoveden, kaj bo z njim, sem prisluhnil sojenicam, ki so prišle na njegovo zibel, da bi mu prerokovale bodočnost.

— Dečko je čeden in tudi pameten bo. Ko odraste, naj bo učitelj! — je dejala prva.

— Dečko je čeden in tudi pameten bo. Skoda ga je za učitelja, kajti po dvanajstih letih učenja bo dobil komaj 6800 din plače. Zdravnik naj bo! — je dejala druga, bolj simpatična.

— Dečko je čeden in tudi pameten bo! — je dejala tretja, najbolj simpatična.

— Skoda bi ga bilo za zdravnika, ker bi po 17 letih študija zaslužil komaj 7200 din plače. Zato naj postane kaj boljšega, da bo zaslužil vsaj kakšnih 30 do 40 jurčkov na mesec. Postane naj — snazilec čevljev!

UGANKA

— Lojzek, ali veš, kaj je pri nas v Mariboru najtežje uganiti?

— ?!

— Kdaj bo »Povrtnina« prodajala češnje?

KAJ JE SMOLA?

Smola je, če neke podjetje izplačuje 80-odstotne plače zato, ker takrat, ko ono prodaja češnje po 48 dinarjev, prodajajo kmetje svoje češnje po 40 ali 45 dinarjev. Kadar pa podjetje nima češenj, takrat pa jih kmetje prodajajo po 50 ali tudi 60 dinarjev!

CORPUS DELICTI

Šlika kaže čevlje. Čevljem pravijo ponekod tudi škarpeti. Našemu paru čevljev na sliki pa pravijo: »corpus delicti«. Posnetek smo napravili prav na tihem, kajti ti čevlji, tako močno obrabljeni in poškodovani, so last nekega zelo odgovornega moža v nekem zelo znanem podjetju. In ta mož se boji, da ne bi pričelo zaudarjati okrog njega po gospodarskem kriminalu, zato se je podal na dolgo pot od Poncija do Pilata, od znanca do znanca, če bi se stvar le ne dala kako »zatušati«... In na tej poti se je ta naš »corpus delicti« tako zelo obrabil, čevlji so šli v franže, upajmo da tudi vsi upi, naj bi se zadevice »zatušale«...

Pravna posvetovalnica

Obupana jezličnica 1953: Pišete nam, da vas zato, ker imate hud jezik, pogosto tožijo zaradi razžaljenja časti. — Kadar boste koga zmerjali, napnite vse sile in ga zmerjajte tako dolgo in tako temeljito, da ga spravite do tega, da mu jeza prekipi. Potem bo ozmerjal tudi on vas in vi lahko tožite takoj tudi njega! Če imate srečo, vas bo celo udaril in potem pravdo gotovo dobite — ali pa jo vsaj izgubita oba, kar je gotovo bolj sladko, kot pa če jo izgubite samo vi...

Vlomilec 556-443: Pritožujete se, da se v lomih danes ne splečajo več in nič ne nesejo — kazni pa da so za tako slab zaslužek neprimerno previsoke! — Priznavamo, da je tako, zato vam svetujemo, da se posvetite raje gospodarskemu kriminalu, kajti potem lahko vsako lumparijo kvalificirate pred sodiščem kot »prijateljsko uslugo«, »majhno nepravilnost v službi«, »pomoto v knjižni-

FESTINA LENTE

(ali »Hitl počasl«!)

— Cestitam, prijatelj, rodil se ti je sin. Kaj pa boš z njim?

— Dal ga bom k železnici — tam ima krasno bodočnost!

— Kako vruga — od kdaj pa?

— Do takrat, ko bo on napredoval do postajenačelnika, bo mogoče gotov tudi že mariborski kolodvor, pa bo imel lepo službeno mesto...

POVPREČNI ČAS

— Oprostite, koliko je ura?

— Povprečno od pet minut pred sedmo do trideset na osem.

— Kako?

— No, to je pač povpreček mariborskih javnih ur...

V MARIBORSKEM AKVARIJU

»Vidiš, Milanček, kako znajo ribice lepo plavati!«

»Seveda, mamica, njim je lahko, ko imajo pokrit bazen? Kje pa se naj jaz naučim, ko kar naprej dežuje?«

TUDI KAJ TAKEGA SE ZGODI!

Po dolgem času se zopet oglašam. Povedati vam namreč moram, kako lep praznik so praznovali vaščani v Brezovcih fakrat, ko jih je prišel obiskat z milostjo božjo nagačen gospod S. S. iz ravenske Zelezarna. S seboj je pripeljal kar cel avtobus (najbrž tovarniškega, ker lastnega ne poseduje)! Vanj je stlačil vaščane ter odrzel z njimi k službi božji v Puconce. Izvedeli smo, da Brezovčani sedaj nestrpno čakajo, kdaj bo S. S. zopet prišel, saj jih bo morda zapeljal na kakšno gasilsko veselico, združeno z mokro vajo, ki jih v okoliških vaseh nikoli ne primanjkuje (bolj primanjkuje nekaterim gasilskim društvom oprema). Nič nam pa ni znanega o tem, če je res, da ima Zelezarna Ravne toliko dobička, da lahko finansira versko vne-mo svojega uslužbenca S. S. ter njegovih rojakov iz Brezovcev.

Kadar je ljudem dovolj krivih prerokov

— Kakšen je to pretep?
— Veste, tovariš miličnik, nekdo je rekel, da bo jutri lepo vreme.
— Kdo?
— Tisti, ki je čisto spodaj...

Za vsak slučaj

...ponujajo zamenjavo stanovanj vsi prebivalci v bližini »Astorijske« z ozirom na izredne trobentarske sposobnosti nove godbe na vrtu.

...so pri neki hiši na trgu Rdeče Armade postavili odre, spraskali omet in nato odre zopet podrli. Pri vsem tem so samo pozabili na novo ometati hišo — za vsak slučaj.

...nosijo Mariborčani na kopanje dežnike!

...so sklenile mariborske žene, da svojih mož ne pu-ste samih v gledališče na baletno predstavo »Labodje jezero«...

Vzroki in posledice

— Poslušajte, tovarišica! Kaj bi bilo, če bi vi izobe-sili tablico: »ZAPRTO« — morda bi pa potem bilo lepo vreme...?

Ogorčeno pismo »Totemu« iz Ljubljane:

UMAZANE ASOCIACIJE

na čisto »Asociacijsko liriko« iz naše št. 24. Je v Mariboru nekaj grdih gobcev, ki gol slučaj v kleveto spremenijo z lažjo, pobrano iz čistih, lirskih drobcev, nedolžnemu naškoditi želijo.

Klevetnike vprašujem javno zdaj: Zakaj?

Zakaj potvarjate v bolni fantaziji in uživате v izmišljeni umazaniji, ko le nedolžno pesem je napisal

Stef Bezljaj?

ANTIKULTURNIK

Poznam moža, ki proti vsaki je kulturi, ki vse, kar je s kulturo v zvezi, ga razburi. »Saj ta kultura,« pravi, »ni za masel« Ko toži: »Masa ne razume,« misli nase.

Sveti brokrac j ima besedo

SOCIALNO ZAVAROVANJE

Peter Ocepek se je ponekri in pri tem izgubil eno oko. Hujša nesreča kot to pa je bila v tem, da je bilo treba izpolniti morje formularjev. Referent za nezgode v podjetju je izpolnil tak formular, na katerem so bila med mnogimi drugimi tudi naslednja vprašanja in na katera je takole odgovoril:

Način poškodbe: Izgubil desno oko, nosi stekleno oko.

Ali je nastopilo izboljšanje: (Referent je tukaj potegnil črto.)

Cez nekaj časa je prišel formular nazaj z opombo, da je treba vse rubrike natančno izpolniti, posebno vprašanje o izboljšanju stanja.

Referent je nekaj časa premišljeval, nato pa napisal:

»Peter Ocepek skozi stekleno oko še vedno nič ne vidi!«

OBA SICER PIJETA...

Sodišče je poslalo poziv neki vaški občini, naj razčisti neko zadevo: »Sporočite nam pošto obratno, ali sta v vaši vasi prebivajoča Janez Kosec in Janko Kosec identična!«

Odgovor je bil jasen:

»Tu radno se je ugotovilo, da sta sicer oba, Janez in Janko Kosec pijanca, ni se pa moglo ugotoviti, če sta tudi identična!«

ZAKAJ — ZATO

— Prosim, dve žemljici.

— Nimamo.

— Čemu jih pa imate potem v izložbi?

— Zato, da ljudje vedo, da imamo žemljice.

Stirje v zraku — petega že imamo

Cepprav nekoliko težko, so po majhni pomoči naši bralci v velikem številu pravilno rešili našo nagradno uganko, kajti samo s FOX-remo za čevlje lahko najboljše negujemo naše obuvalce.

Zreb pa je izbral med požrtvovalnimi reševalci naslednje srečnike:

- I. NAGRADA 3000 din: Harih Marta, Maribor, Malstrova ulica 1
- II. NAGRADA 2000 din: Plušec Oto, Celje, Mariborska cesta 2
- III. NAGRADA 1000 din: Ledinek Miro, Murska Sobota, Kovačeva 20

Praktične nagrade pa dobijo:

1. Koje Slavko, Maribor, Gospejna ulica 7
2. Crepinko Franjo, Maribor, Sodna ulica 14
3. Petruška Vaclav, Maribor-Tezno, Ptujška c. 187
4. Dolinšek Ludvik, Maribor, Heroja Bračiča 15
5. Bauman Franjo, Slivnica, p. Maribor
6. Crepinko Milan, Maribor, Sodna ul. 14
7. Otorepec Božo, Ljubljana, Miklošičeva 28/II.
8. Toplak Majda, Pragersko
9. Sprah Janez, Ptuj, Vošnjakova ul. 3
10. Kristovič Anton, Obrežna ul. 39, Studenci, pošta Maribor
11. Sušteršič Cveto, Maribor, Meljska e. 1
12. Vaupotič Zvone, Maribor, Vetrinjska ul. 30
13. Liteza Leander, Celje, Prešernova 5/II.
14. Cuderman Ignac, Kranj, Titov trg 24
15. Hren Josif, Tvorniška c. 19/II., Maribor
16. Klipšteter Edita, Maribor, Barvarska 5/I.
17. Karmel Bogomir, Ul. Pohorskega bat. 32, Marib.
18. Goznik Zdenka, Maribor, Maistrova 10
19. Lipuš Adela, tovarna glinice, blok 2b, Kidričevo
20. Mitja Šendorfer, Dravograd 133

Ne samo „FOX“

krema za čevlje
temveč tudi od

nekdaj priznane „NIJIAN“

krema za čevlje izdeluje

„ZLATOROG“ v Mariboru

PEPA PIŠE JUCI

Draga Jucal Ker je po dolgem času tudi pri nas pokukalo sonce izza oblakov, sem se odpravila na kratek izlet. Toda že tam okoli Obrovega in Podgrada mi je zastavilo pot nekaj mastnih koloradarjev najplemenitejše pasme. Povedali so mi, da se pri nas noben vrag ne zmeni zanje. Ker so se že dodobra seznanili s šegami in navadami naših vrlih Primorcev, zato tudi vedo, da se naši ljudje raje ukvarjajo z balinanjem, ko pa z lovom na koloradarja. Sklenili so, da bodo povabili na prijateljski dvoboj v balinanju samega predsednika komisije za uničevanje koloradskega hrošča. V kolikor se pa le-ta njihovemu vabilu ne bo odzval, bodo nemudoma zapustili našo lepo zemljo ter odšli kam drugam. Zakleli so se tudi, da jih potem tudi najučinkovitejša reklama za tujski promet ne bo spravila več nazaj. Adio, devize! so dejali, zakaj pa smo iz Amerike!

Ko sem bila v Kopru, so mi domačini kar sami od sebe stresli v torbo izložbo neke trgovine v bližini »Triglava« z željo, naj jo spremeniš v muzej za nekurantno blago. Ustregla sem njihovi prošnji, potem pa se mi je kar milo storilo pri srcu, ko sem videla, s kakšnim užitek in zadovoljstvom se pasejo krave na ravninskem pokopališču. Da jih pri tem ne bi kdo oviral, sem brž pribila na vhod pokopališča tablico z napisom: »Na tem mestu je odlaganje mrtvih najstrožje prepovedano! Na žalost pa nisem utegnila počakati, da bi se mi rogati ravniški prebivalci zahvalili za to uslugo, kajti preveč se mi je mudilo v Novo Gorico, kjer bo baje že leta 2000 začel obratovati novi kino, ki nam ga že tako dolgo obljubljajo. Upam, da bom prišla še pravočasno, kajti strašno rada bi bila pri otvoritvi! Boš prišla tudi Ti, Juca?«

Tvoja Pepa.

NA POMOČ!

»Prosimo, da nam čimprej nabavite nove uniforme, ker so se nam stare pri procesijah in podobnih akcijah za rešitev duš že preveč obrabile! Uniforme nujno potrebujemo, ker nas je že kar sram iti v procesiji z njimi!«

Vrli gasilci raznih krajev

LETOVIŠČARSKA

— Natakar, ali točite razen piva še kakšno toplo pijačo?

Velika obletnica

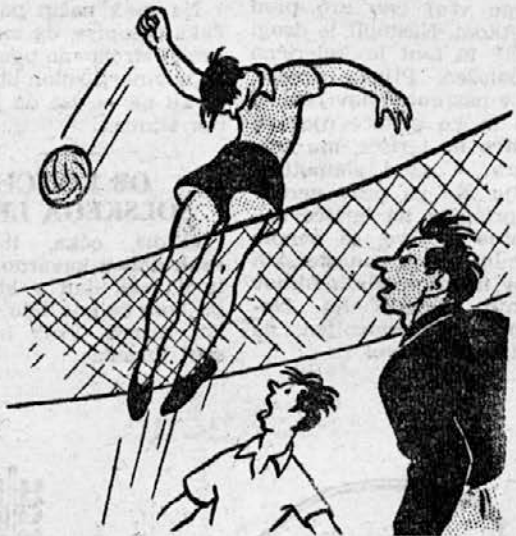
— Prosim, gospodje, če se ne odločimo za to obletnico, kot se za lansko nismo zedinili — saj bo za podpis premirja še več obletnic! Pa počakajmo!

MOSKOVSKO ZAČUDENJE

Matenkov: Kako, k čortu, — kdo se pa sploh v Vzhodnem Berlinu še upira? Saj so vendar že vsi pobegnili!?

KAM DO NEDELJE?

Največ razvedrila boste našli na sindikalnih odbojarskih tekmah v Ljudskem vrtu v Mariboru od 19. do 28. junija, na katerih nastopajo vaši poklicni tovariši in prijatelji v nič manj kot 26 moštvi!

V nedeljo, 28. junija od 10. ure dopoldne dalje pa sta prav tako v mariborskem Ljudskem vrtu na sporedu zadnji dve tekmici spomladanskega dela zahodne zvezne odbojarske lige:

ženske:

LOKOMOTIVA (Zagreb) : BRANIK

moški:

LOKOMOTIVA (Zagreb) : BRANIK

Bo mariborskima odbojarskima vrstama uspelo ostati nepremagani?

ŠPORTNIK KLJUŠE

Psihologija kibica

Ce bi delali stavčno analizo, bi bila besedica »kibica« atribut k besedici »tekma«. Lahko bi bila tudi prislovno določilo kraja, časa, načina in vzroka, ker vsak kibic prav natančno ve, kje in kdaj bo tekma, kako bo igralo »njegovo« moštvo in kako nasprotniki, ter zakaj je njegovo moštvo zmagalo ali izgubilo.

Psihologija razlikuje pri kibicu tri stadije in sicer stadij pred tekmo, med tekmo in po tekmi.

Pred tekmo je kibic sangvinik. Ce ga iščeš v uradu, je navadno na terenu. Ko ga najdeš na terenu, se na ulici ali v kavarni pogovarja z vsemi mogočimi znanci in neznanci, kakšen bo rezultat tekme. Doma pri kosilu zamišljeno gleda skozi okno, kakšno bo vreme in na vsa vprašanja odgovarja samo: »Fantje so premalo trenirali!«

Tri dni pred tekmo rezervira vstopnice. Zadnji dan pred tekmo prišteva k dinarjem in kilogramom v fakturah še točke s prvenstvene tablice, zadnjo noč pred tekmo pa gleda skozi okno mimoidoče pijance in si želi, da bi bili jutri nasprotniki na igrišču vsaj tako pijani.

Zaveden kibic pride na tekmo vsaj eno uro pred začetkom. Nastopil je drugi stadij in fant je kolerično razpoložen. Plijuva predse, ker v nasprotno navijače ne sme in ko priteče njegovo moštvo na igrišče, mu srce zaigra — sami simpatični fantje. Ko pa prav nerodno primaha na igrišče nasprotno moštvo, se nehote spominja vseh gangsterskih tipov iz kriminalnih filmov zadnjih desetih let. Neskončno je zadovoljen, da navija za prave!

Ce zmagujejo njegovi, je prepričan, da je svet silno pravično urejen! Ce zmaguje nasprotnik, se spomni vseh pesimističnih filozofov trideset stoletij nazaj — z večnim refrenom: Zlo zmaguje! In praklinja trenerja, ki igralce sploh ničesar ni naučil!

Ce na koncu zmagata njegovo moštvo, je pripravljen 48 ur brez prestanka razpravljati o tem, da je bila to tekma, kjer je bil sodnik res objektivni. Ce pa njegovi izgubijo, je Ewans še edini sodnik na svetu — naši jugoslovanski pa sploh pojma nimajo in so »za v špirt!«

Po tekmi pade kibic v tretji stadij psihoznega stanja. Ce so njegovi zmagali, je pravi kibic že pol ure pred vsemi ostalimi v službi, doma poljubi ženo, da pade ta od presenečenja v nezavest, pri kosilu pa žveči krompir v taktu besed: »Kakšen rezultat! Kako krasen rezultat!«

Ce pa njegovi izgubijo, postane psihopat. V pisarno pride zadnji, vsem zatrjuje, da se s športom več ne bavi, ker so na svetu koristnejše stvari, pri tem pa gleda tako mrko, da se mu naočniki od tega upognejo. Zeno nahrul, da je juha preslana, zrezek pretrd, krompir prismojen.

Na vsak način pa komaj čaka časopisa, da enkrat za vselej strokovno ugotovi, če so novinarji sploh objektivni ali ne — vse do prihodnje tekme.

OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

»Vidiš, očka, ti hođiš vsak dan v kavarno, mama hođi vsak dan v kino, jaz pa bom še eno leto hođil v isti razred. Vsak ima pač svoj luksuz!«

TEHNIČNI K. O.

HUMOR A. LA PP MASCEVANJE

Pepe Lajna je kupil radio-gramofon. In samo eno ploščo: Zogica — nogica. Posledica: Pepe Lajna bo moral prebiti ostanek svojega življenja v prisilnem jopiču.

ZRETEV POKLICA

Tine Vodopivec je inkasant Mestnega vodovoda. Posledica: Tine Vodopivec piše v gostilni samo žganje.

TALENT

Janez Pomota ima velike težave s seštevanjem. Posledica: Janez Pomota je napredoval v plačilnega.

KORISTOLOVEC

Gospodična Irma ima noge polne kurjih oči. Posledica: Gospodična Irma se bo poročila z znanim vremenoslovcem.

DEFICIT

Petrčkova mama je zaposlena pri »Povrtniški«. Posledica: Petrček je dobil za god za 20 odstotkov prekratke hlače.

PACIFIST

Miha se hrani v menzi. Posledica: Miha je član »Društva prijateljev kolo-radskega hrošča«.

SREČA

Cenetu se močno potijo noge. Posledica: Cene ni še nikoli staknil v kinu nobene bolhe.

SLADKO VINCE PITI...

JETRA

Peter je dober človek — le pije preveč in to mu je udarilo na zdravje. Zdravnik ga je pregledal:

— Dragi moj, preveč pijete! Kam naj to pripelje? Vaše srce je že zanič, vaše ledvice so zanič...

Peter se je zbal, da bi mu zdravnik ne prepovedal pijače, zato je rekel:

— Gospod doktor, pa saj imam jetra tudi še...

ZA ZAČETEK

Pavel ni nič boljši od Petra — in tudi njega si je moral zdravnik dobro ogledati:

— Tako je! Vse življenje so vam šle ženske, petje in pitje po glavi! Sedaj pa se čudite! S tem bo treba nehati! Odločno nehati!

Pavel je doktorja milo pogledal:

— Gospod doktor, vse naenkrat? — Kaj ko bi začeli za enkrat s petjem...?

SLABI CASI

V gostilno »Pri Terezinki« je vstopil gost:

— Eno osminko vina, prosim!

Terezinka je natočila eno osminko. Pri tem pa je grdo gledala in dejala sosedovemu Tinču, ki je žulil že svoj tretji »četrt«:

— Ejejej — slabi so časi! Ljudje vina sploh ne prenesajo več! Svoj čas so ga več polili, kot ga danes popijejo!

SKROMNA ZELJA

Boštjanov Tona je ležal v bolnišnici na operacijski mizi. Operirati bi ga morali zaradi čira na želodcu in zlobni ljudje so pravili, da mu je vino udarilo na želodec, ker ga je preveč zalival. Doktor mu je dejal:

— Nič ne pomaga, Tona, kos želodca bomo morali izrezati!

Tona je zastokal, potem pa dejal:

— Ljubi gospod doktor — tisočkrat vas prosim — ne odrežite mi vsega, vsaj za kakih pet brizgancev mi ga še pustite — vsaj za pet...

DVOUMNO

»Ti krava jerihonska, ali pozabljaš, da sem to, kar si, napravil iz tebe samo jaz!«

V LEKARNI

»Rad bi nekaj proti glistam...«
 »Za odrasle?«
 »Tega vam ne vem povedati. Toda nekaj decimetrov so pa že dolge.«

DEFINICIJA OB UREDBI O AVTORSKIH HONORARJIH

»Kaj je ep, Frnikula?«
 »Ep je pesniška oblika, ki nudi pesniku največ možnosti za udobno življenje...«

PO OVINKIH

»Ali je ta ljubeč dečko vaš?«
 »Da. Zakaj pa vprašate?«
 »Veste, rada bi mu vrnila žogo, ki mu je včeraj obtičala v mojem oknu!«

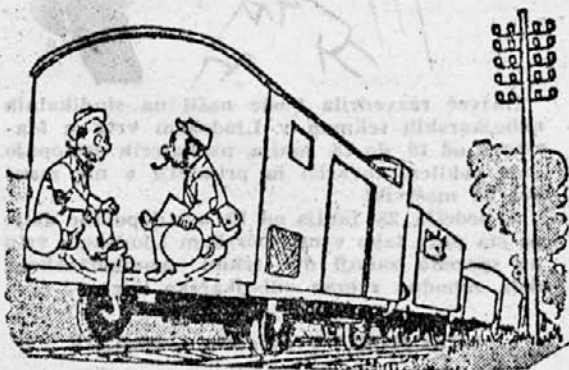
DOPUSTNISKE KONCESIJE

»Očka, ali naj rečem gospodični, da sem tvoja sestrična?«

SUMLJIVO

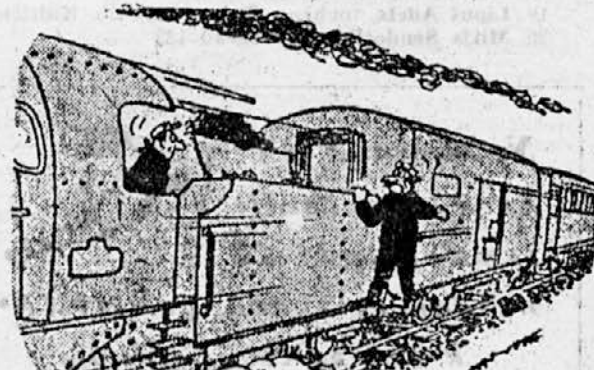
»No, Janez, kako je bilo na izpitu?«
 »Hm, bojim se, da se je profesorica zaljubila vame.«
 »Nemogoče, saj je že poročena!«
 »Ne vem. Rekla mi je popolnoma razločno: »Ali bi se lahko videla morda še kdaj drugič?«

Praktično

»Ves, mnogo rajše se vozim med tednom, ko vlakci niso tako nabito polni!«

Ugodna prilika

»Jaz grem v jedilni voz. Ce me rabiš, me pokličiti!«